

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Junii. Unicuique sua cupiditas, tempestas est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

inter hominem superiorem, & inferiorem acerrima pugna. Quapropter cum carne bellandum est, ut agias bellum: juxta Poëtam:

Si timeas bellum, facias cum carne duellum.

2. DIES JUNII.

Unicuique sua cupiditas, tempestas est. *S. August. serm. de verb. Dom.*

Cupiditas in homine, idem est quod tempestas in æquore.

I. **C**upiditas in corde hominis non modò movetur, la, velut in campo, & tempestates, velut in frum

Quod si libeat intueri statum animi, in quo bacatur cupiditas, is mente sibi fingat dromonem impulso vela facientem, tum oboriri primum ventorum murmur, deindè increbrescere, fluctuum vortices attolli, & reciproco allisu ad litora frangi, cælum involvi tetris nubibus, eripi diem opacis umbris, immicare fulmina, mugire reboantium tonitruum, gurgites, omnia metu, & horrore compleri. Interim cumani fluctus totâ aquarum mole in navim incumbunt, paulatim compages solvuntur, vela scinduntur, malus frangitur sævientibus Austris, fit ventorum concuratio, & vociferatio, hebetatur animus, neque anchoræ locus est, nec clavo, quia navis gubernaculi impatiens hinc indè in diversa raptatur furit tempestas, & naufragium minatur: nihil observatur omnium oculis, nisi plurima mortis imago. In omnium vultu est pallor, in membris tremor, in animo timor, in corde pavor, ubique immensus horror.

Junius II. F
nem int
mus, ni
(a) In ho
ternis as
increme
dueque
demus,
aliquan
hoc tam
viganti
suam ca
brofius
mundi
tendic
consurg
manus
mercib
pulis in
rixanti
ad saba
stat om
gum, (c
verico
litibus
gum, (c
tus. H
II
pressi
faciunt
(a)
Serm

II. Revocemus mentem ab Oceano, & in hominem introeamus. Quid est hic mundus in quo degimus, nisi mare, in quo vela facimus? Audi Senecam. (a) *In hoc profundum, inquietumque projecti mare alternis aestibus reciprocum, & modo allevans nos subitis incrementis, modò majoribus damnis deferens, assidueque jactans, nunquam stabili consistimus loco: pendemus, & fluctuamur; alter in alterum illidimur, & aliquando naufragium facimus, semper timemus. In hoc tam procelloso, & in omnes casus exposito mari navigantibus, nullus portus, nisi mortis est.* Adjiciat & suum calculum profano, etiam sacer auctor D. Ambrosius. Sic ipse: (b) *Cursus hic noster in quodam sale mundi jactatur. Navigandum nobis est, & malorum tendiculis vela insinuanda sunt. Procella sævit, ventus consurgit, tempestas insanit. Si ita clavum tenueris, ut manus tuæ retinenda non amittant, ad portum illibatis mercibus tendes: sin verò fluctibus adversis illisus scopulis implicantibus, ac flatibus præpeditus, inter freta rixantia, tumidi gurgitis naufragaris, redeundum est ad saburræ, &c.* Quia porro in ore trium testium, stat omne verbum, accipe hîc tertium D. Chrysologum. (c) *In hujus sæculi mare tumens pompâ, elatum vertice, undosum scētis, inscitiâ fluctuans, clamosum litibus, fremens ira, sævum perfidiâ, peccatis naufragum, impietate demersum, misit piscatōres suos Christus. Habes hîc mare, vide nunc in eo tempestates.*

III. Idem qui paulò antè mare, etiam in eo expressit tempestates D. Ambrosius. (d) *Magnam faciunt tempestatem, multitudines cupiditatum: quæ*

D d 3

veluti

(a) *Consol. ad Polyb. c. 28. (b) De pœnit. c. 12. (c) Serm. 47. (d) Apudag. David. c. 5.*

veluti in quodam freto corporis navigantem, hinc atque inde perturbant, ut gubernator sui animus esse non possit, die ac nocte caliginem amoris ignorans. Idem tibi: (a) Est quaedam in tribulationibus interna peccatorum seua tempestas, quando sunt foris pugnae, interni timores. Est aqua contradictionis, quando veluti quidam maritimi salis aestu fluctuant nostrae cogitationes, nulla in profunda mentium, definitionis stabilitate placidantur. Accipe de eodem argumento tertium, secundum primum ejusdemque auctoris pronuntiatum. (a) Inquieti cordibus corde turbantur, & ipsi sibi sunt propriae exaggerationis auctores, quando desideriorum suorum aestu videntur, & quodam salo fluctuant. Quam concinne haec omnia conveniunt cum hodierna tessera? Quasi sunt illi Typhones impetuosissime resistentes, quasi spirantes, & immoderati affectus? Quanam tam furor in freto procella, quam in animo iracundia? Quanam in corde speranda malitia, in quo aestus invidia? Pravi affectus, ipsi sunt fluctus, ipsi turbines, & procellae sunt. Illis saevientibus, eripitur menti lucus, conglobantur in intellectu tetrae nubes, ubique spissa est caligo, fiunt omnia confuse, ac perturbata. Summa levitas, impotentis animi inconstantia, & fieri solet in tempestate, coelestium mercium, bonorumque sequitur jactura. Quapropter quantum motus naufragium, tantum fugias sequi cupiditatis imperium. Quantum in te geris affectus, tantum tuos moderare affectibus. Ad illud te hortor, exclamans cum Poeta:

Affectus generant luctus, in pectore fluctus.